

ТО КЪМЪ спасеніето на душата; ако духовнѣ доктрины на християнството и да сѫ изобразени и искривени отъ просташко суевѣrie или нарочно измѣнены за да прилѣгатъ на плановете на лукавото и алчно духовенство, обаче и въ туй тѣ не сѫ по-назадъ отъ всеобщото религіозно състояніе на цѣлѣ Европѣ въ каквото е тя била прѣди тѣзи 400 години. А като ся обърнемъ да погледнемъ религіозното състояніе на Европѣ въ него врѣме, ний трѣба да смы снисходителни къмъ тѣзи, които не сѫ имали никаквѣ вѣзможностъ, нито средство за да не останатъ отъ тѣхъ назадъ въ религіознитъ успѣхъ, който европейците сѫ направили въ него врѣме. Сега вече иматъ Писаніето на рѣкѣ и съ неговото рѣководство имамы право да очаквамы да го видимъ съ врѣме да положатъ на дѣло това начало на вѣротърпимостта, за което толкози отъ тѣхните праотци мѣжественно сѫ ся борили, храбро противостояли и благородно паднали.